

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie przyjmowania uczniów (aspirantów) na praktykę aptekarską

Na mocy art. 1 p. 13 i 17 art. 2 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z d. 19 lipca 1919 r. (Dziennik Praw Państwa 1919 r. № 63 poz. 371) oraz art. 5 Austriackiej Ustawy Aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r.

1990

Dziennik Ustaw. Poz. 748.

№ 112.

(Dz. u. p. № 51 1907 r.) i uwagi do 391 art. Rosyjskiej Ustawy Lekarskiej wyd. 1905 r., po wysłuchaniu opinii reprezentacji zawodowych, zarządzam co następuje:

Art. 1. Wstępujący na praktykę aptekarską w charakterze ucznia (aspiranta) winien wykazać się świadectwem dojrzałości, uzyskanem w jednej z państwowych filologicznych, ogólnokształcących szkół średnich; świadectwa dojrzałości z innych państwowych, ogólnokształcących szkół średnich winny być uzupełnione świadectwem złożonego egzaminu z łaciny w zakresie 6 klas państwowej, ogólnokształcącej średniej szkoły filologicznej.

Art. 2. Kandydaci z ukończoną średnią szkołą prywatną, lub zagraniczną mogą być przyjmowani w charakterze uczniów (aspirantów) aptekarskich, o ile świadectwa szkół, które ukończyli, zostaną uznane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoznaczne ze świadectwami szkół, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy, o ile są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i w b. zaborze austriackim od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*